

Žemės gravitacijos laukas

Inercijos jėgos

• Erdvės sritis, kurioje veikia gravitacijos jėgos, vadinama **gravitacijos lauku**.

 Lauką kuria ir per jį sąveikauja kūnų masės.

• Tik labai didelių (*pvz. dangaus*) kūnų gravitacijos laukas yra žymus.

Niutono visuotinės traukos dėsnis

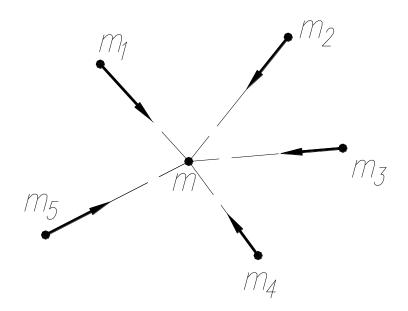
• Šis dėsnis aprašo kūnų sąveiką gravitacijos lauke:

$$\vec{F} = -\gamma \cdot \frac{M \cdot m}{R^2} \cdot \vec{e}_R$$

• Čia F yra jėga, kuria Žemė (masė M) veikia masės m materialųjį tašką, γ -gravitacijos konstanta, e_R -vienetinis vektorius, turintis kryptį. Minuso ženklas rodo, jog F kryptis priešinga R.

Gravitacijos laukas yra centrinių jėgų laukas, kadangi jėgos, veikiančios mases m_i , esančias įvairiose padėtyse, susikerta lauką kuriančio kūno m masių centre - lauko jėgų centre.

Inercinės ir gravitacinės masių lygybė

 Masę galima apibūdinti kaip skaliarinį fizikinį dydį, kuris nusako tiek inercines, tiek ir gravitacines kūnų savybes ir yra šių savybių matas. Bet kurį gravitacijos lauko tašką apibūdina du dydžiai:

• stiprumas G

$$G = \gamma \cdot \frac{M}{R_{\check{Z}}^2}$$

• potencialas φ

$$\varphi = -\gamma \cdot \frac{M}{R} + const$$

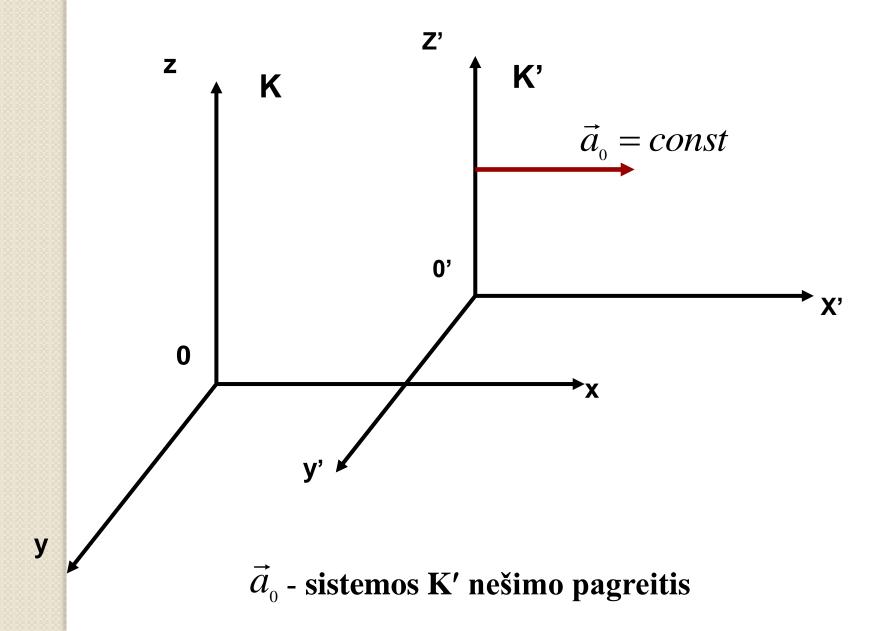
Neinercinės atskaitos sistemos (NAS)

 Neinercinės atskaitos sistemos (NAS)- tai tokios atskaitos sistemos, kurios inercinių atskaitos sistemų (IAS) atžvilgiu juda su pagreičiu ir jose kūnus veikia papildomos inercijos (inercinės) jėgos.

Inercijos jėgos

• Inercijos (*inercinės*) jėgos veikia tik neinercinėse atskaitos sistemose (*NAS*), o sistemai tapus inercine (*IAS*) - jos išnyksta.

Tiesiai judančios neinercinės atskaitos sistemos

• Kūną, esantį NAS, be sąveikos jėgos su kitais kūnais (tokia jėga veikia kūną IAS), dar veikia papildoma inercijos jėga, kuri yra lygi kūno masei padaugintai iš inercijos pagreičio ($\vec{a}_{in} = -\vec{a}_{0}$):

$$\vec{F}_{inerc} = -m\vec{a}_o$$

• Minusas rodo, kad inercijos jėga nukreipta vektoriui \vec{a}_0 priešinga kryptimi.

Inercijos jėgos besisukančiose atskaitos sistemose

Išcentrinė inercijos jėga

• Visi besisukančios atskaitos sistemos (NAS) taškai inercinės atskaitos sistemos (IAS) atžvilgiu turi nešimo - įcentrinį pagreitį, nukreiptą į sukimosi ašį:

$$\vec{a}_o = -\vec{r} \cdot \omega^2$$

r̄- atstumas nuo sukimosi ašies, ω kampinis sukimosi greitis.

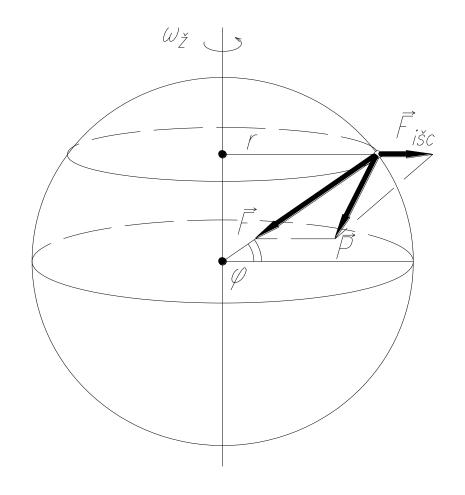
Kūnai, esantys besisukančioje NAS,

• įgyja išcentrinį inercijos pagreitį:

$$\vec{a}_{i\check{s}c.in} = -\vec{a}_0 = \vec{r} \cdot \omega^2$$

• ir yra veikiami inercijos jėgos, vadinamos išcentrine inercine:

$$\vec{F}_{i\check{s}c.in} = m \cdot \vec{a}_{i\check{s}c.in} = m \cdot \vec{r} \cdot \omega^2$$

 $ec{F}_{ec{i}ec{s}c.in}$ kryptis sutampa su $ec{\mathbf{r}}$ kryptimi

• Dėl Žemės sukimosi apie savo ašį atskaitos sistema, susieta su Žemės paviršiumi, yra neinercinė.

• Kiekviename paviršiaus taške *m* masės kūną be traukos jėgos *F* dar veikia išcentrinė inercijos jėga, suteikianti išcentrinį inercijos pagreitį.

• Žemės ašigaliuose kūnų išcentrinė inercijos jėga neveikia $(F_{išc.in} = 0)$.

 Maksimali išcentrinė inercijos jėga kūnus veikia Žemės pusiaujo taškuose.

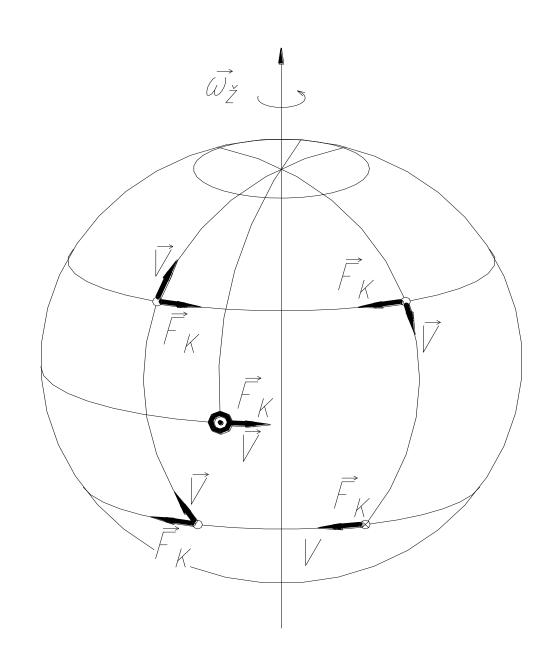
Koriolio jėga

• Kūną, judantį greičiu $\vec{\nabla}$ besisukančios atskaitos sistemos (*NAS*), pavyzdžiui, Žemės paviršiaus atžvilgiu, veikia dar viena inercijos jėga - Koriolio jėga, kuri išreiškiama per vektorinę vektorių $\vec{\nabla}$ ir $\vec{\omega}_{\check{z}}$ sandaugą.

Koriolio jėga iškreivina kūno, judančio išilgai dienovidinio, trajektoriją, o kūną, judantį išilgai lygiagretės, kelia nuo Žemės paviršiaus arba spaudžia prie jos.

•
$$\vec{F}_k = m \cdot \vec{a}_k = 2m \cdot [\vec{v} \cdot \vec{\omega}_{z}]$$

•
$$F_k = 2m \cdot v \cdot \omega_{z} \cdot \sin \alpha$$

 Jei kūnas juda į viršų, tai Koriolio jėga veikia jį į vakarus, o jei juda žemyn - tai ši jėga veikia kūną į rytus.

 Dėl Koriolio jėgos veikimo šiaurės pusrutulyje upių dešinieji krantai yra paplauti stipriau negu kairieji.

Sunkio jėga

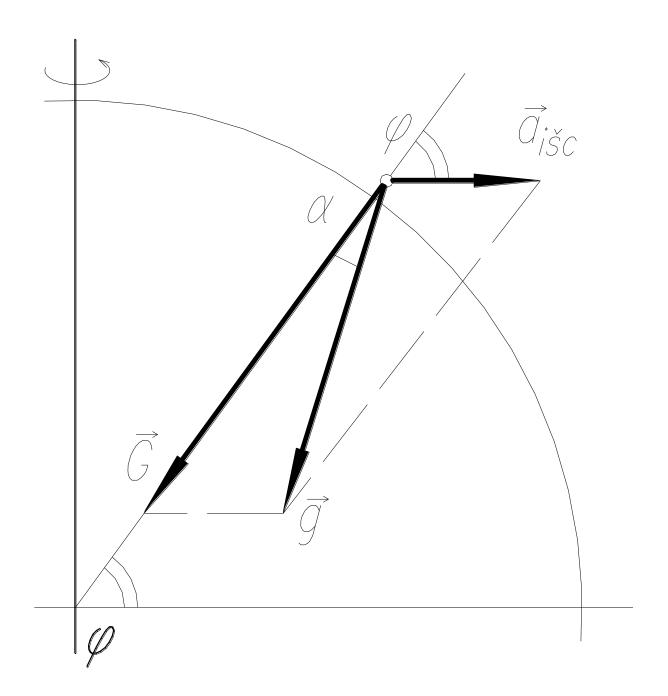
 Kūną atskaitos sistemoje, susietoje su Žemės paviršiumi (NAS), veikia sunkio jėga P = mg, kuri yra gravitacinės ir išcentrinės inercijos jėgų atstojamoji:

$$\vec{P} = \vec{F} + \vec{F}_{i\check{s}c.in}$$

Laisvo kritimo pagreitis

• Sunkio jėgos suteikiamas pagreitis g vadinamas laisvo kritimo pagreičiu:

$$\vec{g} = \vec{G} + \vec{a}_{i\check{s}c.in}$$

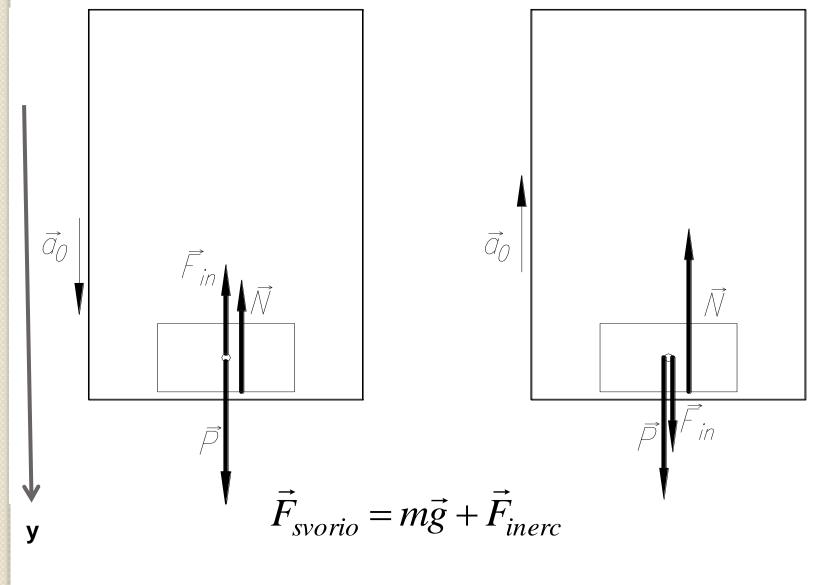
• Maksimalų laisvo kritimo pagreitį kūnai įgyja Žemės ašigaliuose, nes šiuose taškuose kūnų neveikia išcentrinė inercijos jėga ($g_{max} = G$).

• Minimalų laisvo kritimo pagreitį kūnai įgyja Žemės pusiaujo taškuose, nes čia juos veikia didžiausia išcentrinė inercijos jėga ($g_{min} = G - a_{išc}$).

Svorio jėga

- Svoris tai jėga su kuria kūnas veikia atramą arba pakabą, Žemės traukos poveikyje.
- Svorio jėga yra lygi sunkio jėgos ir inercijos jėgos vektorių sumai :

$$\vec{F}_{svor} = \vec{P} + \vec{F}_{inerc} = m\vec{g} + m\vec{a}_{inerc}$$

 $F_{sv} = mg - ma_o$

 $F_{sv} = mg + ma_o$

• Svorio jėga skaitine verte bus lygi sunkio jėgai ($F_{sv} = P$), kai kūnas su pakaba arba atrama juda tiesiai ir tolygiai ($F_{inerc} = 0$).

 Perkrovimą stebime tada, kai yra priešingos nešimo ir laisvo kritimo pagreičių kryptys (kūno svoris padidėja).

• Nesvarumas stebimas tuomet, kai inercinė jėga kompensuoja sunkio jėgą

$$g = -a_{inerc}$$
; $F_{sv} = 0$.